

vil erindres, at man ved 3die Behandling af Landcommunalloven i et noget tilsvarende Forhold ligeledes foretrak en Forandring af Terminen 5 Mar til 3 Mar. Naar den Forandring, som indeholdes i Forslaget under Nr. 32, foretages i Ministerens Forslag under Nr. 33, vil Udvalget forresten slutte sig til dette Forslag. Forslaget under Nr. 34 er en reen Redactionsændring. Det Samme gjælder naturligtvis om Forslaget under Nr. 36. — Under Nr. 37 har et Mindretal i Udvalget stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at det i § 15 skulde hedde, at „Ligningen stæer, indtil en Lov om den communale Beskatning udkommer, efter Loven om den communale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 § 17, overeensstemmende med de hidtil for Ligning efter Formue og Leilighed fulgte Regler.“ Udvalgets Fleertal kan ikke tiltræde eller anbefale dette Forslag. Det forekommer Udvalgets Fleertal, at dette Forslag, der uden Tvivl er fremgaaet af en Bestræbelse efter at fremkalde, saavidt muligt, Overeensstemmelse mellem Landcommunalloven og Kjøbstadcommunalloven, ligefrem hviler paa en Misforstaelse. Jeg skal ikke nærmere gjøre opmærksom paa, at det i og for sig kunde synes at være noget Mærkeligt, at man vil forandre de Ord „indtil Videre“ til „indtil en Lov om den communale Beskatning udkommer“, da man jo i Loven af 11te Februar 1863 netop har en Lov om den communale Beskatning for Kjøbstædernes Vedkommende. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at den Paragraph i Landcommunalloven, hvis Exempel det er, det ærede Mindretal vil følge ved denne Leilighed, virkelig angik noget heelt Andet end det, hvorom her er Tale. Det vil erindres, at man i Landcommunerne har en Ligning, der hviler paa et dobbelt Grundlag; man har Ligning af de communale Udgifter paa Hartkornet og paa Formue og Leilighed. Nu var der Spørgsmaal om i Landcommunalloven at bestemme Forholdet mellem disse to forskjellige Ligninger. Det udtaltes da i Paragraphen, at dette Forhold skulde fastsættes for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen med Amtsraadets Samtykke, men saa blev der stude ind „indtil en Lov om den communale Beskatning udkommer“. Der var

nemlig veist Tvivl fra visse Sider, om det ikke i det Hele maatte erkjendes for det Rette, at det var Loven, som bestemte, i hvilket Forhold der skulde lignedes paa de forskjellige Ligningsobjecter, og da man maatte erkjende, at dette i og for sig var det Naturlige og Sande, saa syntes det ogsaa at være tilraadeligt, at man i Landcommunalloven gjorde en Tilføining, som viste, at det kun maatte betragtes som noget Midlertidigt, noget Forbigaaende, naar man i denne Lov gav en Bestemmelse, som henlagde Fastsættelsen af Forholdet mellem disse to Objecter til de communale Autoriteters egen Afgjørelse. Men her er Sagen ganste anderledes. Der er nemlig ikke i Kjøbstæderne Spørgsmaal om Ligning dels paa Hartkornet eller noget dertil Svarende, dels paa Formue og Leilighed. Det er i Loven af 11te Februar 1863 om Kjøbstædernes communale Beskatning slaaet fast, hvilket Beløb der skal hvile paa faste Eiendomme o. s. v., og saa hedder det i § 17, at hele det Udgiftsbeløb, der ikke kan dækkes af den saaledes paa en Maade faste Indtægt i Communen, skal lignedes paa Formue og Leilighed. Der er altsaa i nærværende Paragraph slet ikke Spørgsmaal om at fastslaae noget Forhold mellem Hartkornligningen og Formue- og Leilighedsligningen, saaledes som der var i den paagjældende Paragraph af Landcommunalloven, og de Grunde, som førte til, at man gjorde denne Tilføining i Landcommunalloven, passe slet ikke her i Kjøbstadcommunalloven. Der er, som sagt, i Loven af 11te Februar 1863, givet en Lov om den communale Beskatning i Kjøbstæderne. Denne Lov gjælder naturligtvis ikke længer end, indtil den bliver forandret eller indtil Videre, og det, som staaer i Udkastet, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, er derfor, troer jeg, netop det Rigtige. — Endelig komme vi til Forslaget under Nr. 38 af den høitagtede Indenrigsminister, der vel tør betegnes som værende et Hovedforslag ved denne Leilighed. Det er imidlertid, med alt det, at det er et Hovedforslag, et Forslag, hvorom jeg kan fatte mig i allerførste Rørdhed, da det vedrører det saa meget omstridte, og det tør vel siges i Landcommunalloven i Virkeligheden afgjorte Spørgsmaal om, hvor-